

Правда переможе!

Субота, 26 травня 2018 року, №2

Білокуракинський ПОРТАЛ

Інформаційно-розважальна газета для жителів Білокуракинського району Луганської області, УКРАЇНА

на стор. 2

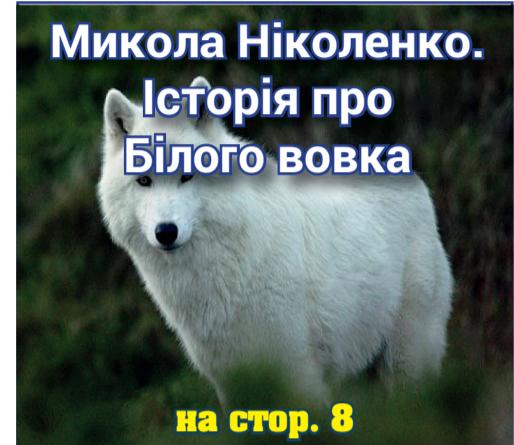

ПЕРЕПАХАЛИ 100 ГЕКТАРІВ ГАСОВИСЬКА

на стор. 4

на стор. 7

на стор. 8

До нових зустрічей, бродівці!

З метою налагодження партнерських відносин та в рамках освітнього проекту «Змінимо країну разом», Угоди про співробітництво між Львівською та Луганською областями учні Пеняківського навчально-виховного комплексу з 14 по 16 травня перебували на Білокуракинщині. За цей час вони взяли участь у районному етапі військово-патріотичної гри «Джура», в змаганнях з пішохідного туризму, познайомилися з історією нашого краю, знайшли нових друзів. Культурна програма була насыченою та організована.

Час швидко промайнув і 16 травня, пообідні всі учасники зібралися в кабінеті голови райдержадміністрації Сергія Іванюченко подякувати гостям за візит, запросив Марію Загоруйко, яка зачарувала всіх своїм голосом, до участі у обласному конкурсі «Воронцева слобода» та висловив сподівання на те, що ця поїздка запам'ятатиметься їм на все життя і вони обов'язково завітають до нашого краю.

Обмін подарунками, словами вдячності та словами «До нових зустрічей» – все це черговий раз підкреслює необхідність розвитку співробітництва в даному напрямку. Адже освітній та культурний обмін єднає людей, змінює країну, сприяє дружнім відносинам Заходу та Сходу, консолідує зусилля задля миру в Україні.

За матеріалами спільноти Білокуракинської РДА

ПРОВЕЛИ АКЦІЮ "ОДЯГНИ СЕЛО У ВИШИВАНКУ"

події

f /postiuvadenbas

Одягни село у вишиванку

«Одягни село у вишиванку» - таку акцію 17 травня влаштували в селі Шапарівка Білокуракинського району школярі та місцеві жителі. Прийшли 50 чоловік з фарбою і трафаретами.

- За допомогою ми звернулися до громади. Громада нам дала фарбу, а наші підприємці надали також кісточки, мочалки, все, що нам потрібно було для роботи. - говорить Наталія Лавренко, голова ініціативної групи «Шапарівка дієва».

Візерунки на будівлях малювали за допомогою трафаретів, виготовлених власноруч.

- В Інтернеті знайшли малюнок, збільшили його, перенесли на ватман. Потім приkleїли на картон і вирізали за допомогою ножичка. Прикладаємо і обводимо. - говорить Олена Марченко, бібліотекарка.

- Сьогодні у нас в планах розмальовати будівлі магазинів, клубу, столової та школи. - говорить Євгенія Кіященко з

ініціативної групи «Шапарівка дієва».

- Вишиванка – це символ українського народу. І я гадаю, що всім дітям, всім українцям приємно брати в цьому участь, – говорить Анна Беденко, учениця Шапарської школи.

- В нашій школі навчається 9 учнів і всі долучилися до цієї акції. Ми виготовили трафарети і так прикрасили свою школу такою гарною оригінальною вишиванкою.

Під час акції розмальовали п'ять будівель, на це витратили 15 літрів фарби.

За матеріалами «Події». UA: Донбас від 18.05.2018 року

17 травня – День вишиванки

Вдягни вишиванку – з'єднай Україну

Люди в День вишиванки завжди піднесені та усміхнені, адже в стародавньому одязі закодовано багато символів сили, добробуту, краси та оберегів. Зодягаючи вишиванку, українці в черговий раз виражують свою національну та громадянську позицію, культурну освіченість та духовну свідомість.

17 травня білокуракинці різного віку підтримали День вишиванки, вдягнувши національний український одяг. В садочках, школах, державних установах, організаціях, на підприємствах – скрізь відчувався дух єдності та патріотизму. Нехай кожній сім'ї цей день подарує мир, любов та злагоду. Носіть вишиванки з гордістю, тому що це наша історія та культурне надбання, яке є тільки у народу України.

За матеріалами спільноти Білокуракинської РДА

В Білокуракинській школі №1 відзначили День вишиванки великим фешмобом

17 травня в Білокуракинській загальноосвітній школі I-III ст. №1 відзначили День вишиванки. Був організований фешмоб, під час якого діти вийшли з вишитими рушниками на подвір'я школи, а також, об'єднавшись разом, обійшли всю будівлю школи, тримаючи в руках вишиванки. Неймовірне видовище, під час якого лунали українські патріотичні пісні, гарний настрій дітей, створювали святкову атмосферу, привертаючи велику увагу білокуракинців, які знаходились в цей час поруч.

З кожним роком свято вишиванки стає все більш популярним серед дітей та молоді, а українська сорочка-вишиванка стає новим модним трендом, завойовуючи все більше прихильників, які люблять і шанують українські звичаї та символи.

Слава Україні та справжнім патріотам української держави!

Свято вишиванки в Білокуракинській громаді

Спортивно-патріотичні змагання «Джура» на Білокуракинщині

14 травня на спортивному комплексі «Здоров'я» селища Білокуракине відбувся I-й районний етап Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Джура». У тихій місцині Білокуракинщини, де майже не чутно шуму машин зібралось багато школярів, а саме Білокуракинська ЗОШ №1 та №2, Лозно-Олександровська, Курячівська, Просторівська, Нещеретівська, Мирненська, Шарівська ЗОШ I-III ступенів, Дем'янівська, Луб'янська, Олександровська, Олександропільська, Паньківська, Тимошинська, Лизинська, Шапарська, Солідарненська ЗОШ I-II ступенів, а також гости - Пеняківський НВК Бродівського району Львівської області, щоб позмагатись у спритності, точності, таланти і інтелекту.

Попередньо відбувся заїзд всіх учасників гри на спорткомплекс «Здоров'я», зведення своїх наметових містечок, облаштування польової кухні тощо. Під час урочистого відкриття гри спортивний майданчик радо вітав найкращі команди юнаків та дівчат, що зібралися для участі у цій грі та були готові змагатися за звання найкращого «джури» району. Колона учасників вишикувалась

перед імпровізованою сценою.

Відкрили захід учні Білокуракинської ЗОШ I-III ступенів №1 яскравим флешмобом. Пролунав Гімн України. Державний Прапор України підіймали команди загонів. На цьому святі були присутні: голова Білокуракинської ОТГ Сергій Сірик, голова Білокуракинської РДА Сергій Іванюченко, голова районної ради Костянтин Бондаренко, начальник відділу освіти ОТГ Любов Зубкова, в.о. начальника відділу освіти Людмила Бунчужна, військовий комісар Білокуракинсько-Троїцького ОРВК, капітан Едуард Кострицький, гості нашого району - голова Бродівської районної ради Євген Швед, який очолив делегацію з Бродівщини. Всі почесні гости сказали слова привітання та побажання учасникам гри, наголосивши, що метою даного заходу

є виховання юних патріотів України на засадах національної гідності, високої самосвідомості та активної громадянської позиції, здорового способу життя духовно багатої та фізично розвиненої особистості. По завершенню урочистої частини змагань головний суддя О.О. Баган оголосив порядок денний, тож всі активно приступили до гри.

Так, програма змагань складалася із конкурсів «Впоряд», «Розбирання та збирання АК-74», «Стрільба», «Захист від зброї масового знищення», «Саперна підготовка», «Теренова гра», «Рятівник», «Огляд наметового містечка», «Човниковий біг», «Відун». Були лише перерви на обід та вечір, які школярі у польових умовах готували самотужки, пригощаючи при цьому спеціальну комісію та демонструючи свої вправні вміння. Забезпечили участь дітлахів у різноманітних конкурсах та продемонстрували свої показові виступи працівники служби з надзвичайних ситуацій. Словами подяки за надання допомоги у проведенні гри районному відділу поліції, відділу культури, військкомату, райлікарні, колективу Будинку творчості, спорткомплексу «Здоров'я» та ін.

Кожна гілка виконавчої влади, структурних підрозділів громади та райдерждміністрації також долучилася до проведення патріотичної гри «Джура», яка проводиться з метою систематичної пошуково-дослідницької, наукової діяльності з краєзнавства, розширення напрямів цієї роботи, удосконалення роботи із збереження, відновлення та

примноження традицій і обрядів українського народу, виховання дітей та молоді на засадах сімейної народної козацької педагогіки, національних культур народів, що населяють Україну, поглиблення знань з Історичного, географічного, етнографічного краєзнавства та оздоровлення учнів.

Завдяки цікавій пізнавально-виховній програмі день промайнув непомітно. Проте погодні умови непередбачуваної весни дещо стали на заваді. Але, все ж переможців дитячо-юнацької військово-патріотичної гри вдалося визначити. Ними стали: серед загальноосвітніх шкіл I-III ступенів на I-му місці Просторівська ЗОШ та Білокуракинська ЗОШ №2, II-е місце отримала Білокуракинська ЗОШ №1, III-е місце - Лозно-Олександровська ЗОШ. Серед шкіл I-II ступенів: I-е місце - Паньківська ЗОШ, II-е місце - Шапарська ЗОШ, III-е місце - Дем'янівська ЗОШ. Призерам змагань були вручені грамоти та кубки, команда-переможець братиме участь в II-му етапі гри.

Окрім перемог та навичок учасники отримали заряд бадьорості, азарту боротьби та відчули командний дух.

За матеріалами газети «ЖБ» №40 від 26.05.2018 року

«Джура» зібрала юних патріотів

14 травня на спорткомплексі «Здоров'я» розпочався районний етап Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Сокіл» («Джура»). Метою змагань є реалізація завдань

дитячо-юнацької військово-спортивної патріотичної гри Українського козацтва «Сокіл» («Джура») щодо поширення військово-спортивного та національно-патріотичного виховання серед української молоді на основі козацьких традицій. Україна нині потребує свідомих, вихованих молодих громадян, сильних як духовно, так і фізично. Тому програмою змагань передбачено перевірку вміння зі стрільової, тактичної, туристичної підготовки, основ захисту життя, знань з історії українського війська.

Цього річ участь у змаганнях взяли вісімнадцять команд району та гости Білокуракинщини – рій Пеняківського навчально-виховного комплексу

Бродівського району Львівської області. Команди розташували свої намети на виділених для таборування територіях та о 9:00 вишикувались для святкового відкриття гри. Урочистості розпочалися підняттям Державного Прапора України під звуки Гіму України. З вітальним

словом до присутніх звернулися голова райдерждміністрації Сергій Іванюченко, голова Білокуракинської селищної ради Сергій Сірик, військовий комісар Білокуракинсько-Троїцького ОВК Едуард Кострицький, начальник відділу освіти Білокуракинської селищної ради Любов Зубкова та гості нашого району – голова Бродівської районної ради Євген Швед, який очолив делегацію з Бродівщини. Всі вони побажали учасникам змагань показати найкращі результати та насолодитися грою.

Розпочалася «Джура» змаганнями «Стрійовий впоряд», «Міни», «Човниковий біг», «Стрільба».

За матеріалами спільноти Білокуракинської РДА

Понах 60 років вишиває народна майстриня Луганщини

ла вишивати. – розповідає Олександра Письменна.

Вишивання жінку заспокоює.

- Я зразу сідаю і вишиваю. Я вишиваю, думаю, як правильно вишити, як нитки підібрати. І я заспокоююсь. А те, що ви бачите у сім'ї в мене, у житті дуже багато було... Це я стільки навишивала.

Щоб оцінити вишиву річ, потрібно дивитися на зворотній бік роботи, - каже Олександра Михайлівна.

- Ви зразу підходите і дивитеся на виворіт, а тоді на лиці. Тут же на вивороті видно сорти ниток, що використовуються.

Весілля, народження дитини, події у житті – на кожну з них Олександра Михайлівна вишиває рушники або сорочки.

- Узори і малюю сама. Більше таких узорів немає ні в кого.

До дня вишиванки, який відзначається в Україні 17 травня, народна майстриня Луганщини в Білокуракинському краєзнавчому музеї влаштувала виставку своїх робіт.

За матеріалами каналу UA:Донбас

Білокуракинщина відзначає День Європи

У ці травневі дні все європейське співтовариство відзначає День Європи. 22 травня на площі Шевченка відбувся ряд заходів, присвячений цьому святу. Зокрема, агенцією регіонального розвитку Луганської області в районному Будинку культури імені Тараса Шевченка було проведено тренінг «Від проектної ідеї до європейського життя» для школярів та голів 7 територіальних об'єднаних громад: Білокуракинської, Лозно-Олександровської, Біловодської,

Троїцької, Чмирівської, Привільської та Сватівської. В рамках даних навчань учасників навчали втілювати ідеї розвитку громади у житті.

В цей же час на площі Шевченка зібралася малеч, дозвілля якої було організоване за сприяння Департаменту зовнішніх зносин Луганської облдержадміністрації. Веселі аніматори грали разом з дітьми, проводили веселі конкурси, танцювали, співали. А наприкінці свята роздали всім дітлахам повітряні кульки як символ райдужного мирного та щасливого дитинства.

Для поціновувачів прекрасного на площі проходила виставка рукоділля HANDMADE, на якій зібралися майстри своєї справи. Всі охочі могли не тільки помилуватися красою витворів, а й придбати цікаві подарунки та сувеніри.

За матеріалами спільноти Білокуракинської РДА

Громада на селі - процвітання рідної землі

16 жовтня 2016 року відбулися вибори старост Білокуракинської об'єднаної територіальної громади. Ось звідси і починаються перші кроки старости сіл Курячівка, Хоменкове Перше Білокуракинської селищної територіальної громади Ольги Петрівни Кучерявої.

Курячівський старостинський округ живе звичайним життям, щоденно турбуючись про справи насущні, має свої невеликі, у державних масштабах, успіхи та проблеми. Але саме так живуть мешканці більшості населених пунктів в Україні і саме їх успіхи та проблеми складають наше «сьогодні» та визначають наше «завтра».

На території старостинського округу у двох селах Курячівка, Хоменкове Перше мешкає 683 громадянина. Тут розташовані такі об'єкти соціальної сфери: загальноосвітня школа на 320 місць, фельдшерсько-акушерський пункт, сільський Будинок культури на 300 посадочних місць, бібліотека, дитячий садочок короткотривалого перебування «Казка» та дві водопровідні мережі, що забезпечують питною водою 85 абонентів.

Білокуракинський селищний голова С.І.Сірик та староста сіл Курячівка, Хоменкове Перше О.П.Кучерява працюють в тісній співпраці, бо розуміють, що в них одна мета - створення умов для покращення життя населення громади. Приоритетні проблеми є предметом обговорення не тільки на громадських зборах, а майже на кожній сесії селищної ради. Після визначення першочергових питань розпочинаються роботи з їх вирі-

шення.

Так, наприкінці 2016 року по старостинському округу завершенні ремонтні роботи з «Реконструкції центрального водогону села Курячівка». Ремонтні роботи виконано на 700 тис. грн., це майже бюджет колишньої сільської ради за 2015 рік. По вулицях вищевказаних сіл реконструйовано вуличне освітлення - встановлене енергозберігаюче обладнання. Було оновлене освітлення на вулицях, де з десяток років воно було відключено з причини відсутності коштів у сільській раді на оплату за використання електроенергії. Проведено роботи щодо встановлення освітлення на тих вулицях, на яких воно було повністю відсутнє.

За період існування селищної територіальної громади для зручності перевезування населення було відремонтовано мостоперехід через річку Білу, який з'єднує села Курячівку та Хоменкове Перше. Білокуракинською селищною радою для кожного старостинського округу було закуплено дитячі ігрові майданчики, один з них жителями громади встановлено в центрі села Курячівки. Староста О.П.Кучерява організувала роботи щодо встановлення цього майданчика на своїй території.

При впровадженні на території Курячівського старостинського округу проекту «Запровадження нових форм роботи Будинку культури села Курячівка Білокуракинського району Луганської області», який розробила та підготувала Ольга Петрівна, було придбано мі-

шерний пульт, музичний центр, мульти медійний проектор з комплектуючими, чотири ноутбуки, цифровий фотоапарат, двоголосну акустичну систему, підсилювач, чотири мікрофона, принтер, ксерокс. Проект спрямовано на покращення умов для відпочинку та проведення дозвілля мешканців сіл та гостей.

За ініціативою старости сіл Курячівка та Хоменкове Перше О.П.Кучерявої та мешканців старостинського округу, за підтримкою землекористувачів громади облаштоване місце відпочинку на річці Білій, де проводиться багато заходів: Водохреща, Івана Купала та інші, є місця для відпочинку та купання дітей...

Ольга Петрівна працює у тісній співпраці з районним центром зайнятості населення, завдяки цьому проводяться на території суботники, дні довкілля із зачлененням жителів сіл та працівників, зайнятих на громадських роботах. Упорядковуються кладовища, пам'ятники: ремонтується огорожі, столи та лавки, викошується трава, впорядковуються покинуті могили, виконуються інші роботи з наведення порядку в місцях загальногористування.

Завдяки спільним зусиллям влади та населення села розквітають, стають красивішими та затишнішими. Але ще багато планується та необхідно зробити. Так, на території Курячівського старостинського округу заплановано будувати «Центр безпеки», який забезпечить пожежну безпеку навколоїнім населеним пунктам та будуть працевлаштовані більше 15 осіб.

«Чи виникають складнощі в роботі старости?» - запитаєте ви. Так, адже староста - це людина, яка у розумінні жителів громади та й керівників влади, відповідає за все на території свого старостинського округу. Тож і йдуть до старости зі своїми проблемами всі. Відсутні, або потребують ремонту дороги у селі, не чиститься сніг, немає води - критикують старосту. Потрібно допомогти у придбанні дров - звертаються знову ж таки до старости.

Всіх проблем у роботі старости не перелічити, вони виникають на кожному кроці, коли починаєш робити конкретну справу. Вирішувати їх допомагає відповідальність перед своїми громадами, адже староста - представник влади, з яким людина може поспілкуватись в будь-який час і на різні теми. Староста сіл Курячівка, Хоменкове Перше Білокуракинської селищної територіальної громади Ольга Петрівна Кучерява у своїй роботі керується такими словами: «Найбільшою цінністю є людина, її потрібно цінувати та шанувати».

За матеріалами газети «ЖБ» №40 від 26.05.2018 року

Децентралізація приносить кращі результати!

Кожна громада, керуючись розробленими Стратегіями розвитку, окреслила для себе цілі, яких вона в результаті прагне досягти. Білокуракинська ОТГ завжди дбає про свою територію і намагається зробити все для того, щоб всі мешканці мали гарні, комфортні умови проживання. Тож в 2017 році Білокуракинська громада перемогла зі своїм про-

ектом «Облаштування зони відпочинку шляхом встановлення дитячого ігрового комплексу з урахуванням потреб дітей з обмеженими можливостями та встановлення декоративних кованіх лавок в парку ім. Т. Шевченка» в обласному конкурсі для органів місцевого самоврядування, його бюджет складав 239880 грн. Даний проект спрямовано на створення кращих умов для відпочинку та дозвілля мешканців Білокуракинської громади. Хочеться зазначити, що незвичайні ковані лавки змайстрували ФОП Євген Костенко, який знаходиться в м. Кремінна. За допомогою реалізації проекту створено інфраструктуру для здорового відпочинку та дозвілля.

Також нещодавно в селах Курячівка, Нещеретове, Шапарівка, Коноплянівка, Луб'янка та смт Білокуракине було

встановлено вуличні тренажери. Проект, завдяки якому їх було придбано, під назвою «Здорові діти - здорованація». Розвиток спортивної інфраструктури в сільській місцевості» громада виграла в обласному конкурсі, який зазначався раніше. Бюджет проекту складає 199550 грн. Слід зазначити, що даними проектами займалася провідний спеціаліст сектору з питань соціально-економічного розвитку Білокуракинської ОТГ Ніна Ворочок. Вуличні тренажери - це оптимальний варіант для заняття спортом під відкритим небом як для дорослих, так і для дітей. Вони спеціально пристосовані для установки просто неба та є цілком безпечними, на них можуть робити вправи люди різного віку і рівня фізичної підготовки. Це місце справжнього сімейного відпочинку, який

принесе не тільки задоволення, але й користь. Майданчик включає в себе як ігрові елементи, так і спортивні. Така різноманітність дозволить дітям і батькам знайти собі заняття до смаку.

«Підтримка спорту й здорового способу життя – один із пунктів Стратегії розвитку нашої громади» - зазначає голова Білокуракинської ОТГ Сергій Сірик.

За матеріалами газети «ЖБ» №40 від 26.05.2018 року

Робочий візит голови громади Сірика С.І. до села Шапарівка

Голова Білокуракинської ОТГ С.І.Сірик із робочим візитом побував у селі Шапарівка, де був приємно вражений охайністю та впорядкованістю села. Він звернув увагу на вдало відредістрований пам'ятник та встановлені вуличні тренажери неподалік. На меті у селищного голови була важлива місія - привітати почесного жителя с. Шапарівка, депутата Білокуракинської селищної ради І.Л.В'ялого з Днем народження.

Сергій Іванович, користуючись нагодою перебування у Шапарівці, одразу завітав до місцевого сільського клубу,

де мав нагаду поспілкуватися з жителями села та старостою В.О.Лавренком. Володимир Олексійович доповів про стан поточного ремонту клубу, який фінансувався коштами Білокуракинської ОТГ. Так, в ході ремонтних робіт було полагоджено підлогу, пофарбовано стіни, вікна тощо. Активну участь у цьому брали робітники з благоустрою.

С.І. Сірик завітав до бібліотеки, яка знаходиться в тому ж приміщенні. Бібліотекар О.В.Марченко розповіла, що тут працює дитячий гурток «Веселі вули», який займається виготовленням різноманітних скриньок, ляльок та інших витворів декоративно-прикладного та ужиткового мистецтва. Крім цього Сергій Іванович відвідав новостворений гурток під керівництвом Н.А.Лавренко для жінок, мета якого з користю провести своє дозвілля. Варто зазначити, що його функціонування стало можливим завдяки спільній програмі ПРООН-ОН Жінки «Відновлення управління та сприяння примиренню в постраждалих від кризи

громадах України» за фінансової підтримки ЄС. Діяльність проекту сприяє самозайнятості жінок, пошуку можливостей для їхньої самореалізації за допомогою сучасних комп'ютерних технологій, проведення тренінгів з фінансової обізнаності, жіночого лідерства та майстер-класів з хенд-мейду тощо. Бюджет проекту склав 125000 грн., за які було максимально облаштовано зазначену кімнату.

Також С.І.Сірик завітав до місцевого ФАПу, де його привітно зустріла фельдшер А.В.Хрипун та познайомила з роботою ФАПу.

На завершення свого робочого візиту голова Білокуракинської ОТГ С.І.Сірик разом із начальником організаційного відділу ОТГ Т.В.Рогозян, старостою с.Шапарівка В.О.Лавренком завітали до депутата Білокуракинської селищної ради Івана Леонтійовича В'ялого, привітали його з Днем народження та вручили Подяку за багаторічну плідну працю, активну громадянську позицію. Сергій Іванович відзначив вагомий внесок Івана Леонтійовича у розвиток села, зокрема його підтримку під час організації будь-яких свят, спортивних заходів,

відродження футболу на селі тощо, за що його односельці шанують та цінують. А в 2016 році І.Л.В'ялій отримав звання «Почесний житель с.Шапарівка» та був нагороджений медаллю.

Настанок староста с.Шапарівка В.О.Лавренко поділився своїми планами:

«У 2018 році планується зробити капітальний ремонт дороги по вул. Пушкіна, а у 2019 році - по вулиці О.Іванова за кошти ДФРР, а також ямковий ремонт доріг у с.Шапарівка».

За матеріалами газети «ЖБ» №40 від 26.05.2018 року

Змагання з футболу на кубок Заїки Ю.І.

Вже стало доброю традицією кожного року проводити футбольний кубок присвячений Заїки Юрію Івановичу. Футбольний матч відбувся в с.Заїківка на ньому був присутній голова Білокуракинської селищної ради Сірик С.І. та його заступник Носуля В.М. Перемогу традиційно одержала збірна ветеранів сіл Заїківка, Луб'янка, Олексіївка та Нещеретове над збірною смт. Білокуракине не за рахунком 2:1.

За матеріалами сайту
Білокуракинської громади

Травневі свята у селі Шапарівка

У селі Шапарівка 8 травня з нагоди відзначення Дня пам'яті та примирення відбулася свічкова хода. Учні школи вишикувалися у колону та рушили від школи до пам'ятника Слави «Ніхто не забутий, ніщо не забуле», тримаючи в руках лампадки та фотокартки воїнів-односельців Другої світової війни. До школярів приєдналися жителі села. Полеглих воїнів вшанували хвилиною мовчання та квітами, які поклали до дошок з іменами загиблих.

А 9 травня біля обеліску воїнам-односельцям був проведений мітинг, присвячений 73-ї річниці Перемоги над нацизмом та вшанували загиблих у Другій світовій війні 1939-1945 рр. З привітальним словом виступили: староста села В.О.Лавренко, завідуюча сільським клубом Ю.С.Дорошенко, завідуюча сільською бібліотекою О.В.Марченко. З самого ранку до пам'ятника було виставлено почесний караул дітей школи в воєнних формах. Діти виглядали як справжні захисники Вітчизни, почесна варта змінювалася кожні 20 хвилин. Також свято запам'яталося тим, що за багато років біля пам'ятника загиблим воїнам запалав вічний вогонь, що додало святу особливої чуттєвості.

По закінченню мітингу жителям села була представлена концертна програма. Активну участь у цій програмі взяли учні школи. Їхні талановито виконані вірші, пісні та танці не залишили байдужими нікого. Також хотілося б відзначити аматорів сцені сільського клубу за трепетне та чуттєве виконання пісень тих часів та сучасних пісень про ті страшні дні, які довелося пережити нашим предкам. Особливого настрою додавало супроводження всієї концертної програми перегляд відео з фотографіями односельців-ветеранів. Присутні зі слізами на очах переглянули відео про події тих часів. По закінченню концерту староста села запросив всіх присутніх відвідати польової каші. Жителі смакували кашу та щиро дякували кашоварам.

Свято нікого не залишило байдужим та запам'яталося надовго.

За матеріалами газети «ЖБ»
№40 від 26.05.2018 року

Понад 100 га землі поблизу села Шарівка Білокуракинського району, що колись були пасовиськом, зорані. Десятки років ці землі використовували місцеві жителі для випасу худоби. Хто ж розорав землю?

Донедавна розорані землі виглядали недоторканними. На них росли дерева, можна було зустріти байбака, а місцеві жителі випасали свою худобу. Але тепер вони всі переорані. У селі Шарівка близько 90 дворів, і в кожному по декілька корів. Село від райцентру Білокуракине за 60 км. Роботи у людей немає, заробіток селян – продаж молока.

- Було пасовище, пасли ми корів там, аж до лісу ганяли. А зараз все розорали, там все чорне тепер стоїть, немає де пасти корів. І тепер ми не знаємо, де пасти. А живемо ми тільки від корови. Оце здоїла корову, здала молоко, отримала гроши – за це ми і живемо. І за світло, і за газ, і за все платимо... А тепер, як оце ніде буде пасти, корову продавати, а жити за що? – говорить жителька села Світлана Зінченко.

Розорало землю сільськогосподарське підприємство «Застава 2010», - кажуть у сільськраді.

- Приходив до сільської ради Дєточкін Юрій Анатолійович, він попросив витяги схеми полів із карти, для того, щоб взяти їх в оренду. Але так ніяк вона і не оформлювалася і нічого далі не зробилось. – говорить Роман Зінченко, спеціаліст Шарівської сільської ради.

- Пригнали техніку і почали оран-

Білокуракинський р-н
Події в деталях
(050) 328-8644
Світлана Зінченко
МІСЦЕВА ЖИТЕЛЬКА

На околицях села Шарівка відбулося рейдерське захоплення 100 га землі

ку сінокосів і пасовищ. Розорано близько 100 га і нанесено шкоди, повалені дерева. – говорить Олександр Піднебенний, голова Шарівської сільськради.

Директор фермерського господарства Юрій Дєточка пояснює ситуацію так: «Розпахав землю на 9,5 га, зробив це на прохання АТОвців, які планують отримати тут земельні ділянки.

Юрій Дєточка по телефону:

- В Старобільську є підрозділ, його створили колишні учасники АТО. Вони мене попросили, я почав вирубувати дерева, кущі на цій території, де їм виділили землю. У мене немає підстав законних зараз. Тому що усі накази, технічна документація будуть підписані через місяць.

- В списках немає мешканців Білокуракинського району. В списках я бачу Старобільський район, представник Харкова, представника Свердловська. Не знаю, може ще з якихось територій буде. Виникає питання. У нас

257, якщо я не помилляюсь, учасників АТО. – говорить голова Білокуракинської РДА Іванюченко С.І.

За роз'ясненнями журналісти «Подій» звернулись до спеціалістів Управління з контролю за використанням і охороною земель. З'ясували, що розпорядником цих земельних ділянок є держава. Договорів оренди не укладено. Обробка цих земель заборонена законодавством.

- Державним інспектором з контролю за використанням і охороною земель Головного управління було зафіковано факт са-

мовільного зайняття цієї земельної ділянки. Це порушення земельного законодавства. Було після складання Акту на проведення процедури нараховано шкоду в сумі 172 773 грн., яка заподіяна державі, – говорить Ігор Гречишкін, в.о. начальника управління з контролю за використанням і охороною земель.

Збиток державі не відшкодовано. Жителі села Шарівка звернулись до місцевого відділу поліції.

- В провадженні слідчого відділення Білокуракинського відділу поліції знаходить досудове розслідування за фактом незаконного захоплення земельних ділянок на території Шарівської сільської ради за межами населених пунктів державної форми власності, – розповіла Світлана Чередниченко, інспектор сектору превенції Білокуракинського відділу поліції.

За матеріалами «Подій» UA: Донбас від 19.05.2018 року

Кредитна спілка не повертає депозит в 120 тис. грн. пенсіонерці із села Олексіївка О.М.Письменній

Білокуракинський р-н
Події в деталях
(050) 328-8644
Оксана Письменній
ВІЛАДНИЦЯ

Пенсіонерці з села Олексіївка Білокуракинського району Оксандрі Михайлівні Письменній не повертають депозит. Гроши жінка поклала три роки тому на рахунки кредитної спілки «Імперіал ЛТД». Аби набирати 120 тисяч гривень, Оксандра Михайлівна заощаджувала 10 років. У 2013 році поклала їх на депозит у кредитну спілку «Імперіал ЛТД». Через рік внесок плюс відсотки її повернули, та запропонували покласти гроши ще на рік.

- 27 березня 2015 року я мала їх отримати, а мені відмовили, не дали. Кажуть: «В нас грошей немає». Будемо виплачувати потрошку. Я погодилася, і вони стали мені по 1 тис. грн. платити. Я отримала протягом року 12 тисяч грн., - розповідає Оксандра Михайлівна.

Більше жодних виплат від кредитної спілки пані Оксандра не отримала.

- Тоді прийшла до них, а мені Віталіна каже: «Сказав головний, щоб я вам гроши не видавала, їх у нас немає». Я поїхала у Старобільськ. Вони почали на мене кричати. «А хто тебе примусив класти сюди?» кажуть. – продовжує розповідати пенсіонерку.

Тоді Оксандра Михайлівна звернулася до суду. Місцевий суд виніс рішення стягнути з кредитної спілки заборгованість в повному обсязі. Потім кредитна спілка зверталась до апеляційного суду, визнавши, що місцевий суд невірне виніс рішення, але апеляційна інстанція залишила рішення в силі.

Повернути жінці гроши взялися працівники Старобільської виконавчої служби. Вони з'ясували, що окрім боргу перед Оксандрою Михайлівною Письменній спілка винна й іншим вкладникам загалом 2 млн. 600 тис. гривень. Понад 100 тисяч «Імперіал ЛТД» заборгувала державі. Зараз розрахунки спілки та майно підприємства заарештовані.

- В ході примусового виконання всього заарештованих рахунків було в 2018 році стягнуто 102 тисячі гривень, які були виплачені на користь держави, три одиниці автотранспортних засобів заарештовано державними виконавцями, реалізовано один з них у 2018 році, кошти у сумі 8,5 тис. гривень перераховані на користь держави. – говорить Тетяна Філатова, начальниця головного тері-

торіального управління юстиції у Луганській області.

Зустрічати із журналістами «Подій» (телеканал UA:Донбас) член наглядової ради кредитної спілки відмовився, відповів телефоном. Говорить Павло Зоріхін (член наглядової ради КС «Імперіал ЛТД»):

- З 2014 року ми неодноразово зв'язувалися з Письменною. Запропонували виплачувати їй щомісячно по 10 тис. гривень. Перші два роки – 10 тисяч гривень на місяць, минулоріч – по 5 тисяч гривень щомісяця. Наразі по 3 тисячі гривень щомісяця. Вона відмовилася. Okрім неї в нас є понад 1000 вкладників і понад 30 млн. депозитного портфелю. Більшості людей ми повернули гроши, понад 30 млн. гривень, решті – виплачуємо у рівних пропорціях.

- Я зайдли в їхнє відділення в Білокуракине, а мені й кажуть: «Давайте ми будемо видавати частинами». По 1 тисячі, по 2 тисячі. А я кажу: «Скільки мені треба років прожити, щоб я отримала ці 120 тисяч?» А мені 70 років. І оце ж не знаю, як далі мені діяти... – розповідає Письменна О.М.

P.S. На момент етеру дане питання не вирішено.

За матеріалами «Подій». UA:Донбас від 04.05.2018 року

День Перемоги в с.Паньківка

Коли садки вкриваються білим цвітом, квітнуть каштани, а в повітрі пролітає аромат запашного бузку, та ліне дзвінкий спів солов'їв вся Україна святкує День Перемоги.

Біля пам'ятнику воїнам-односельчанам в селі Паньківка зібралися багато жителів, щоб віддати шану односельцям, які захищали рідний край.

Зі словами привітання ведучі Бондаренко Н. та Заїка А. відкрили святковий

мітинг. Родинного тепла, довгих років життя, мирного неба, ясного сонця та віри в славне майбуття побажала староста села Паньківка Крамарєва Н.М.

Місцеві аматори сцени: жіночий колектив «Водограй», танцювальний колектив «Тандем», колектив «Дівчата», Жидких А., Вітер А., Івченко К., Гороховатська Д., учні Паньківської ЗОШ, прийняли активну участь у постановці святкового концерту. Хвилиною мовчання вшанували пам'ять

загиблих героїв, поклали вінок та квіти до обеліску.

За матеріалами сайту Біл.ОТГ

Освіта, повага та рівність для всіх

Нешодавно в приміщенні Білокуракинської ЗОШ №1 за ініціативи Білокуракинської районної громадської організації інвалідів «Святители Луки» в рамках проекту «Інклюзивна освіта - рівень свідомості громади» за підтримки ПРООН в Україні та Королівства Нідерландів відбулося засідання круглого столу з питань організації інклюзивного навчання в загальноосвітніх навчальних закладах Білокуракинського району. В ньому взяли участь заступник голови райдержадміністрації Н.І.Вервейко, головний лікар Білокуракинської ЦРЛ О.М.Данилко, секретар Білокуракинської ОТГ Н.І.Жукова, начальник відділу освіти Білокуракинської селищної ради Л.І.Зубкова та в.о. начальника відділу освіти райдержадміністрації Л.М.Бончужна, начальник бюро безоплатної правової допомоги І.М.Коряк, практичний психолог ЗДО О.В.Давидова, асистент вчителя інклюзивного класу Білокуракинської ЗОШ №2 А.В.Мороз та ін.

Хочеться насамперед роз'яснити, що ж таке інклюзивна освіта? Інклюзивне навчання - це комплексний процес за-

безпечення рівного доступу до якісної освіти дітям з особливими освітніми потребами шляхом організації їх навчання у загальноосвітніх навчальних закладах на основі застосування особистісно-орієнтованих методів навчання, з урахуванням індивідуальних особливостей навчально-пізнавальної діяльності таких дітей.

Відкрив захід презентацію «Інклюзивна освіта – рівень свідомості громади»

голова ГО «Святителя Луки» В.М.Ківшар. У своєму виступі В'ячеслав Ківшар визначив стратегічні напрями співробітництва щодо розвитку інклюзивного освітнього середовища в Білокуракинському районі. Директор Білокуракинської ЗОШ №1 О.Г.Вашура та шкільний психолог Ю.В.Поцелюєва надали інформацію присутнім щодо законодавчих актів та основних понять інклюзії, щодо інклюзивної освіти Білокуракинщини та навчання дітей з особливими потребами саме в своїй школі. Висловила ба-

чення батьків на отримання інклюзивного навчання в загальноосвітніх закладах та свої побажання представник батьків Н.О.Заїка.

Також під час заходу обговорювалися питання щодо забезпечення спеціалістами з інклюзивного навчання закладів освіти Білокуракинського району, плани щодо надання якісних освітніх послуг, питання підтримки та забезпечення інклюзивної освіти в закладах освіти Білокуракинської ОТГ, можливості фінансування, розвиток, право дітей на освіту та відповіальність за його надання. Представник центру ПМСД розповіла присутнім як виявiti порушення розвитку на ранніх стадіях і яке є медичне підґрунтя права на альтернативні форми навчання. Наприкінці обговорення було прийнято рішення обрати ініціативну групу щодо реалізації доступності інклюзивної освіти на Білокуракинщині.

Настанок хочеться зазначити, що кожна дитина - це цілий світ і тому наше суспільство повинно із розумінням ставитись до особливих дітей.

За матеріалами газети «ЖБ» №40 від 26.05.2018 року

Від маленького села до міжнародного конкурсу

Наш довгий шлях розпочався з Харкова. Місто зустріло нас величними спорудами, приемною прохолодою станції метро та веселими розвагами у парку Горського. А далі - Миколаїв. І відразу з потягу - на Міжнародний конкурс шкільних медіа. Коли побачили команди зі Львова, Івано-Франківська, Буковеля, Одеси, Харкова, Херсона, Києва та інших міст України, трішки стало страшніше. Та ми здаватися не звікли і, мобілізувавши сили, вдало презентували свою юнкорівську групу. Ми зуміли привернути до себе увагу, тож після презентації всі стали ласково називати нас «тимошани» і в нас почали з'являтися друзі з різних куточків України. Але попереду - конкурс і церемонія нагородження, а значить розслаблятися зарано! А поки організатори конкурсу організовували нам екскурсію містом. Дуже цікаво було побувати у яхт-клубі, заснованому ще у 1979 році, помилуватися краєвидами Дніпра, побувати на презентації фонтану, насолодитися прохолодою вулиць Миколаєва. Увечері - цікаві знайомства.

І ось він довгожданий день. Зранку з юнкорами провели зустріч Вікторія Москаленко - голова Миколаївської облас-

26 переможців у 22 номінаціях отримали свої перші професійні нагороди. Всього у конкурсі взяли 2032 конкурсні роботи з України та інших держав. На сьогодні Міжнародний конкурс шкільних медіа - це найбільший юнкорівський захід в Україні, рівень якого високо оцінюють вітчизняні та міжнародні журналістські організації. Організаторами Міжнародного конкурсу шкільних медіа є Національна спілка журналістів України, Національна Академія педагогічних наук України, Асоціація молодіжної преси України та Коледж преси та телебачення.

Наши юнкори здобули перемогу у номінації «Найоригінальніше медіа». Отримали Диплом переможця і свій перший в житті «Оскар»!

Потім було ток-шоу «Телевізійний прес-клуб» з Глібом Головченко з переможцями ХХІ Міжнародного фестивалю шкільних медіа. А настанок організатори конкурсу забезпечили всім переможцям безкоштовне відвідування Миколаївського зоопарку, який цілком заслужено має статус найкращого зоопарку України. Хотілося б висловити слова щирої вдячності організаторам

Олегу Солонусі та директору конкурсу Марині Головченко за теплий прийом, піклування та неймовірну увагу. Ми придбали безцінний досвід у справі журналістики та знайшли багато нових друзів.

Та подорож ще не закінчилася. Попереду на нас чекав Київ. Хто ж відмовиться так запросто поблукати вулицями Хрещатика? Саме тут ми «набрели» на «Караоке на майдані» і побачили Ігоря Кондратюка не з екрану телевізора, а прямо перед собою, також білоруського співака Серьогу. Зробили фотознімки на Майдані Незалежності, біля Статуї Свободи, відвідали Софіївський та Михайлівський собори та Золоті ворота.

Зморені, виснажені, з обпаленими носами, але горді і щасливі ми повернулися до міста Сватово, де на нас чекали наші батьки. Це саме вони забезпечили фінансово нашу поїздку. Велике їм спасибі, бо саме вони підтримували і вірили в нас. Ця поїздка залишиться в нашій пам'яті назавжди!

Юнкори Тимошинської ЗОШ

За матеріалами газети «ЖБ» №40 від 26.05.2018 року

Тиждень англійської мови в Мирненській школі

Вивчення англійської мови - процес складний, але багатогранний і цікавий. Варто замислитись, що саме англійська мова є неповторним засобом спілкування між людьми різних національностей. Оволодіння іноземною, а саме англійською мовою є потребою часу. Під час вивчення англійської мови ми знайомимось з традиціями і звичаями інших народів та переконуємося у неповторності власної української культури.

Предметні тижні в школі - одна з найцікавіших форм організації навчально-виховного процесу, можливість і для вчителя, і для учня проявити свої бага-

англійської мови.

Дуже цікавим і пізнавальним був тиждень англійської мови в Мирненській школі. У вівторок на інформаційній лінійці вчитель англійської мови Ю.В. Романенко розповіла про початок тематичного тижня та ознайомила учнів з планом заходів. Цього ж дня для учнів початкової ланки було оголошено про початок конкурсу малюнків «Моя улюбленна англійська літера», а для 2-го класу було проведено конкурс «Найкращий знавець англійської мови».

У середу учні 4-5 класів узяли участь в інтелект-шоу «Цікава англійська». Також цього дня Юлія Володимирівна разом із учнями 7-11 класів провела прес-конференцію «Подорожуємо англомовними країнами світу», на якій делегати представляли країни, в яких офіційною мовою є англійська. Діти із задоволенням слухали доповіді учнів, які розповіли присутнім про Велику Британію, США, Канаду, Австралію та Нову Зеландію.

Не менш насиченим видався й наступний день тижня. Для семикласників було проведено конкурс кросвордів «Words», а між учнями 8 та 9 класів відбулася гра Брейн-ринг «Хто знає англійську кра-

ще?» Учні показували свою ерудицію у різних конкурсах цього змагання, але виявили країну команду знавців англійської не вдалося - обидві команди показали хороші результати - перемогла дружба.

У завершальний день тематичного тижня для учнів 2-го класу було проведено гру «Arts day». Діти за вчителем та його командами потрібними олівцями малювали різні предмети. Кумедні вийшли малюнки. Шестикласники взяли участь у квест-грі «Екскурсія по Лондону», де разом із учителем «відвідали» визначні місця британської столиці.

Підбиваючи підсумки тижня англійської мови, можна сказати, що мета була досягнута, адже учні отримали естетичне задоволення, поглибли знання з іноземної мови та спробували свої сили в різноманітних конкурсах.

Усі переможці та активні учасники заходів були нагороджені грамотами. Дякуємо учням школи за активну участь у проведенні тижня. Бажаємо й надалі перемагати та показувати гарні результати!

Ю. РОМАНЕНКО, учитель англійської мови Мирненської ЗОШ I-III ст.

За матеріалами газети «ЖБ» №40 від 26.05.2018 року

Щаслива родина – міцна сім'я

Вже протягом ста років в другу неділю травня відзначається Свято матері. Його традиційно святкують в Європі, в США, в країнах Азії.

Мати, мама, ма-туся, нея - такими високими словами величаемо жінку-матір. Скільки спогадів і тепла тайт у собі це магічне слово. Цим словом ми називаемо найдорожчу, найдобрішу, найкращу, наймилішу нам людину, і кожного, від немовляти і до глибокої старості, образ матері супроводжує через все життя. Мати навчила нас бути мудрими, добрими, навчила жити, вірити, любити і надіятися.

Нешодавно біля Будинку дитячої та юнацької творчості відбулися урочисті заходи під назвою «Щаслива родина – міцна сім'я», присвячені Дню матері та

Дню сім'ї. «Мама - це щастя, життя, наш найдорожчий скарб», - переконувала присутніх ведуча Олена Зверхановська. Її милозвучний голос органічно впліав в канву концерту, оголошуєчи все нові й нові номери. До виступів приєдналися вокальний ансамбль «Барвінок» (молодша, середня та старша групи) (керівник Н.І.Сушкова), танцювальні колективи «Пролісок», «M&dance», «Веселка» (керівник К.О.Іщенко) та солістка Ксенія Шандрамайлло (керівник І.А.Коценко).

Педагогами Будинку творчості були проведенні різноманітні веселі ігри з глядачами, в яких взяло участь багато дітей та дорослих. Для дітлахів також працювали такі станції: «Малюнок долонями» (А.М.Костянніков), «Бочча» (В.М.Ків-

шар), «Настільні ігри» (В.Є.Крамарев), «Караоке» (Н.І.Сушкова), де перемогу отримала Римма Кім. Для кожного участника конкурсів були підготовані призи, кожній дитині - надувна кулька, солодощі - булочки, пластівці, солодкі палички. Також цього дня дітлахів розважали аниматори, для всіх бажаючих було представле «Шоу мильних бульбашок» та працював батут.

Наприкінці заходу висловили слова вдячності за участь у проведенні свята Білокуракинської ОТГ, Луганському регіональному центру фізичної культури та спорту «Інваспорт», голові районної громадської організації «Святителя Луки» Вячеславу Ківшарю, в.о. голови громадської організації «Центр жіночих ініціатив «Платформа змін» Альоні

Старченко. Організатори та учасники заходу додали всім присутнім гарного настрою й позитивних емоцій.

День Матері - це особлива дата, коли кожен повинен привітати свою неньку, подарувати їй щонайменше посмішку, висловити свою шану, любов і повагу. Мати - тільки вона нічого не пожалує для своєї дитини, це вона в хвилині небезпеки ніколи не згадає про тебе, все віддасть для того, щоб захистити свою дитину, зазнає будь-яких труднощів, щоб жилося їй краща. Віддасть всю свою мудрість душі, тепло свого серця, своє здоров'я. Материнська любов не знає страху сумнівів, розрахунків. Вона очищає нас, зігріває, зупиняє перед безоднєю. Мати - захист і притулок для дитини, вона її опора і совість. Все, що є в нас найкращого, все від неї, від рідної неньки. Тож будьмо гідні материнської любові і пронесімо через усе своє життя це ніжне і прекрасне слово «Мама». І скільки б не було тобі років - п'ять чи п'ятдесят - тобі завжди потрібна мама, її ласка, погляд. Хочеться побажати всім - дорослим і дітям - завжди пам'ятати про тих, хто дав нам життя. Тож бережіть батьків, діти, будьте їхньою опорою та надією.

За матеріалами газети «ЖБ» №40 від 26.05.2018 року

Випускний вихованців Білокуракинської школи мистецтв

В Білокуракинській школі мистецтв відбувся випускний вечір вихованців даного закладу. Діти виконували на музичних інструментах різні композиції,

співали пісні, демонструючи все, що їх навчили протягом останнього навчального року в школі мистецтв. На свято були запрошені батьки дітей, а також

голова Білокуракинської об'єднаної територіальної громади Сергій Сірик та керівник відділу освіти Білокуракинської ОТГ Володимир Аполлонов. По закін-

ченню святкового концерту вони нагородили всіх дітей грамотами та подарунками, привітавши зі святом і побажавши подальших успіхів в навчанні.

За матеріалами Білокуракинської ОТГ

Гирьовики з Просторого привезли додому медалі з чемпіонату світу

19 травня відбулося відкриття Чемпіонату світу серед юнаків та дівчат 2000-2002 р.н., Чемпіонат Європи по гирьовому спорту серед ветеранів та перший Чемпіонат серед спортсменів із інвалідністю. Змагалися за перемогу майже 70 учасників із різних країн. Взяли участь у даному чемпіонаті і гирьовики з с.Просторе Білокуракинського району, які виступали у складі збірної України.

Україна виборола перше загально-командне місце у даному чемпіонаті. Гирьовики з Білокуракинщини показали високий рівень підготовки та вибороли 3 золотих та одну срібну медаль. Здобували перемогу для України Урозалієв Роман (вагова категорія 70 кг), який завоював 2 золотих медалі: у ривку з результатом 131 підйом (вага гирі 24 кг) та у поштовху з результатом 61 підйом 24 кг гирі. Гармаш Вероніка (вагова категорія +60 кг) з результатом 126 підйомів 16 кг гирі у ривку виборола 1 золото. Зовсім трохи не вистачило сил для абсолютної перемоги Головченко Віолеті (вагова категорія 60 кг), яка посіла друге місце з

результатом 112 підйомів 16 кг гирі, отримавши срібну медаль на чемпіонаті світу серед юнаків та дівчат у ривку. Підготував юних спортсменів для участі у змаганнях тренер команди – Володимир Чижевський. Команда щиро вдячна спонсору цієї поїздки – Максиму Васильєву, якого було нагороджено дипломом за особистий внесок в організацію, проведення чемпіонату світу з гирьового спорту серед юнаків та дівчат та відкритого чемпіонату Європи з гирьового спорту в окремих вправах, популяризацію українських національних традицій та сприяння розвитку гирьового спорту у світі. Вітаємо наших земляків з величими перемогами та бажаємо подальших успіхів!

За матеріалами Білокуракинської РДА

Вітаємо земляків-переможців!

У м. Харків відбувся Всеукраїнський турнір серед збірних команд областей та Центрів розвитку дівочого футболу «Кубок надій ФФУ - майбутні чемпіонки 2018». Честь Луганської області у складі збірної команди захищали і сім дівчат 2005 року народження ЖФК «Кобра» смт Білокуракине.

У першій грі наша збірна грати проти команди Донецької області і здобула впевнену перемогу з рахунком 5:2. Наступна гра була досить напруженою, оскільки нашими суперниками були господарі турніру - команда Харківської області. Наші дівчата лише наприкінці матчу забили другий м'яч та здобули перемогу з рахунком 2:1. Третя гра стала вирішальною. Команда Дніпропетровської області мала шанс стати чемпіоном турніру в разі перемоги над луганчанками. Але наші дівчата теж дуже хотіли приміряти золоту нагороду і обіграли дніпрян з мінімальним рахунком 1:0. Таким чином збірна Луганської області стала переможцем даного турніру. Друге місце посіли господарки турніру, третє - дівчата з Дніпропетровщини.

Нагороди від ФФУ отримали Марія Ясиненко, Олександра Грицай, Вікторія Коренева, Тетяна Міщенко, Ірина Бурлуцька, Дарья В'яла та Валерія Кіященко.

Фінансову підтримку команді надали Білокуракинський селищний голова С.І.Сірик та партнери Луганської обласної асоціації жіночого футболу (президент М.М.Нікішин).

Учасники турніру

Єдиний раз я бачив білого вовка в дитинстві. Було мені років 6-7, здається, ходив уже в школу, в якій директорував батько. Жили ми тоді в післявоєнному глухому степовому селі в Білокуракинському районі, що на Луганщині, далеко від шосейної і залізної доріг, електрики, радіо та інших благ цивілізації.

У село ночами забрідали вовки. Пригадується пізній зимовий вечір, лише сопе в колисці молодший братик. Батько в кутку за столом при світлі гасници згорбився над зошитами, мама на лавочці біля печі штопає мені розірвану штанину, я промістився поруч, слухаю її казки, до яких дуже охочий. В хаті напівтемрява, тепло, в грубці ще не пеперогіро, щось потріскує, з піддували по стінці стрибають червоні відблиски, мирно цокають ходики біля дверей, а за вікном біло-біло від снігу, лютує мороз, повний місяць ліхтариком зависнув над двором і там світло, як вдень.

Раптом в сінях, де нооче наша собака Жулька,чується гавкіт, попискування і легке скреботіння у вхідні двері, ніби кимось наляканий собака проситься до хати. Я підходжу до вікна і завмираю від здивування: посеред двору в місячному сяйві застиг здоровенний білий собака, опустивши голову, так, немов до чогось принохується на снігу. Потім різко залидає морду до місяця, і чується виття,

Йду недавно по вулиці в Білокуракине. Чую, як яксь тьотка пристаркувато-пенсійного віку з явно лугандонівським акцентом ламано-кацапською мовою із матюхливими перлами ледь не в кожній фразі голосно говорить по мобільному телефону. Вірніше, навіть не говорит, а кричить. Не знаю, з ким вона говорила і як добре чи погано було її чути на протилежному боці слухалки, але в радіусі, мабуть, кількох сотень метрів саму тьотку було чути добре - аж за надто. І волей-неволею всі, хто в цей момент знаходились неподалік, чули її огидно-надривний голос і поступово стали свідками ще одного чергового лохотрону, в якому жертвою становилась саме ця пристаркувата лугандонівська курва, яка, як стало зрозуміло з її галасливої розмови по телефону, потрапила на гачок до шахраїв. А суть її розмови зводилася до того, що хтось на противільному боці слухалки розпитував її

протяжне і моторошне.

- Собака... чужий собака! - оторопіло кричу я. - I такий величезний!..

Батько з матір'ю вже стоять поряд, теж дивляться у вікно.

- Це не собака, сину, - спокійно пояснює батько, обіймаючи мене за плечі. - Це вовк... Причому досить рідкісний різновид для нашого краю - альбінос. Ну, нічого, я тобі зараз повію, мерзотнику!..

Рвучко крокує до ліжка і зриває зі стіни одну зі своїх двостволок. Мама повисає у нього на руці:

- Заради Всіх Святих, не роби цього, - просить тихо, благаючи. - Може, це той самий, який пощадив Мар'юшку з дитинчам. Кажуть, перевертень...

- Ось і ти туди ж, - докірливо гмікає батько. - Наслухалася бреднів і повіри-

тебе тоді й на світі ще не було. Зима, холодно. І ось іде ця сама Мар'юшка, з нашого села в сусідню Раївку. На руках закутаний однорічний синочок, а іншого, приблизно твого віку, вона веде за руку. А вовків тоді було в окрузі!.. І ось йдуть вони, значить, степом, як раптом, нізвідки не візьмись - вовки, ціла зграя. А ватажком у них - здоровенний білий вовк. Сіли віддалік півколом на дорозі, сидять, чекають, коли підійдуть люди. Мар'юшці одночасно з дітьми-то що робити? Ось вона, попереду, - смертинька з вовчим оскалом, адже всіх розтерзають звірі, нікого не помилують. Подумала, подумала, та й надумала зробити так, щоб хоч хотісь уцілів.

- I що ж вона надумала?..

- А то й надумала... - зітхає мати. - По-

говорити, що це перевертень.

Спекотним серпневим після опівденним сонцем мене, дванадцятирічного, вела мама на залізничну станцію Ка-тран - влаштовувати в Южнодолжанську школу-інтернат. Ні попутних підвод, ні машин не трапилось, ось і тупотіли босоніж запиленою степовою дорогою з вузликами за плечима, з нехитрим дорожнім скарбом і туфлями в руках. Пам'ятається, кивав нам капелюшками соняшник, сонце пекло немилосердно, і дорога, яка губилася десь далеко в третячому мареві, здавалася нескінченою. Приблизно на півдорозі присилими перепочти в тіні лісосмуги. Трохи остроронь - Курячівські ліси.

- А що, мама, - питала боязко, - в лісах, мабуть, і вовки водяться?

- Напевно, водяться, синку.

Вона довго мовчить, ніби зважує, чи говорити, потім стомлено так, з ледь помітною усмішкою:

- А пам'ятаєш той зимовий вечір, коли мі білого вовка у віконці побачили? Так ось, десь через тиждень-другий, йшла я додому через поле і зустріла білого вовка. Стоїмо і дивимося: я на нього, він на мене, а у мене вся душа в п'ятки. І ось кажу йому тихо-тихо, як бабуся ще вчила: «Іди своєю дорогою, молодець, а я - своє. У тебе свої дітки, у мене - свої». Так і розійшлися по-доброму, хоча всю дорогу до села я була сама не своя і все оглядалася - чи не женеться за мною звір. Правда, бабуся навчала мене і в тому, що вовк ніколи не кинеться на першу і останню дитину в сім'ї. А я і була останньою. Хоча... Інший раз мислилося: а може, це той самий білий вовк, якого я у батька відмоляла? Може, відчував, хто його рятівниця, тому і не зачепив, як думаєш?..

Микола НІКОЛЕНКО,
смт Білокуракине

Історія про білого вовка

(Микола Ніколенко)

ла. А ще вчителька...

Він якийсь час ще постояв в роздумах, потім повернув рушницю на місце.

- Гаразд, якщо вже так просиш...

Ми всі знову дивимося у вікно, однак у дворі нікого немає, ніби й не було, ніби все привиділося, тільки так само ясно світить місяць, цокають ходики, і заспокоїлася в сінях Жулька. Кожен, як і раніше, займається своєю справою, ну, а я, почувши про перевертня, тепер докучаю матері: розкажи та розкажи.

- Ось, нині і дитя, - незлобливо і, здається, більше для порядку, бурчить батько. - Темний народ у нас ще, забитий... навигадують всякоого, а потім же і вірять в нього.

- Про перевертня, може, ти і правий, - погоджується мама. - Ну, а те, що Мар'юшка залишилася живою і здоровово, як і її дітлахи, що білий вовк став їх рятівником... У війну це сталося, синку,

клала, як було, однорічне дитяtko на шлях, а сама старшенького синочка за руку і ходу назад. Тільки чує: назdogаняє їх хтось. Обернулась - а це той самий білий вовк. Обігнав, загородив дорогу, і як би підштовхує, що б повертали туди, куди йшли. Вони і повернули, повернулися в супроводі білого вовка до залишеної дитини. Страху, зрозуміло, натерпілися: думали все - заодно всіх зжеруть вовки! І ось, уяви, картина така - це мені потім сама Мар'юшка розповідала - зграя, як сиділа, так і сидить на місці, а ватажок, не поспішаючи, підішов до жінки, обнюхав її, підняв голову і довго, начебто з докором, уважно дивився їй в очі. Потім підішов, помочився їй на ногу, завив протяжно, з надривом як би, і кинувся геть. І вся зграя, не заподіявши нікому шкоди, слідом за ним. Ось і вся історія. Тільки з того часу стали часто помічати люди в окрузі білого вовка. І

ЩО ХОТИЛА - ТЕ І ОТРИМАЛА АБО ЧЕРГОВИЙ ЛОХОТРОН ДЛЯ ПСИХІЧНОХВОРОЇ КУРВИ

Глас Народу (без цензури!)

про реквізити банківської картки - номер рахунку, на кого вона оформлена (прізвище по батькові) та якіс ще реквізити та коди. Було видно і чути, що жінка схвильована і сильно стурбована, бо її прийшла яксь смс-ка про блокування рахунку, а потім хтось зателефонував і почав розпитувати про реквізити картки. І вона, не довго думаючи, з переляку почала все розповідати, галасливо кричучи в слухалку. Було видно, що вона приїхала з окупованої території в Білокуракине за пенсією, але щось сталося із її банківською карткою. Вона кричала в слухалку на всю вулицю, вимагаючи від когось повернути її гроші, а у відповідь її хтось заспокоював і поступово випитував інформацію про картку та про

ней саму. І вона все розповідала...

Не знаю, чи зрозуміли, крім мене, зміст її розмови інші люди, що в цей час знаходились неподалік, але ніхто її навіть нічого не сказав. Чи то не хотіли чипати явно не при здоровому глузду тітку, яка репетувала та матюхалася по-кацапські, викликаючи лише огиду та неприязнь, чи то просто чекали, чим все закінчиться і намагались не звертати на неї особливої уваги. Але ніхто її навіть не зробив жодних зауважень щодо галасливої розмови з використанням нецензурних перлів великого «рускава язика» на всю вулицю. Хтось просто подумки посилив її подалі і чекав, коли вона нарешті заткнеться. Бо, насправді, нікому не було жодного діла до її проблем та нездоро-

вої психіки.

Не знаю, чим закінчилася її галаслива розмова по мобільному телефону, бо я пішов геть. Але було зрозуміло, що комусь сьогодні пощастило знайти чергову пристаркувату психічнохвору дурепу, яку вдалось розвести на кілька тисяч гривень.

Ті, хто нещодавно закликав в Україну війну і кричав: «путін, пріді!» нарешті отримали те, що хотіли: війну і повенення суворих 90-х, беззаконня та безправ'я, лохотрони та ракет.

І навряд чи хтось допоможе цій старій дурепі, яка ще хоче пожити і на українську пенсію, і на лугандонівсько-московські подачки у вигляді гумдопомоги та мізерних пенсій... Що хотіла - те і отримала!..

Глас Народу
смт Білокуракине

БІЛОКУРАКИНСЬКІ АНЕКДОТИ (18+)

якщо спитає, чи ти снідав, то скажеш, що так, снідав! Зрозумів?

- Так точно! Скажу!

- І ось йде капітан:

- Скажи, солдат, ти снідав сьогодні?

- Так точно!

- А обідав?

- Ніяк ні!

- Зараз підійде майор, то скажеш йому, що вже обідав! Зрозумів?

- Так точно, скажу!

- І ось іде майор:

- Ну що, солдат, ти сьогодні снідав?

- Так точно!

- А обідав? - Нууу... так точно, обідав!

- А вечеряв?

- Ніяк ні!

- Так от, солдат, зараз підіде полковник з перевіркою, і не дай бог ти йому щось ляпнеш! Зрозумів?

- Так точно, все скажу, як треба!

- І ось, похитуючись, виходить з кабінету воєнкома полковник, від нього тхне перегаром, із зубів шма-

точки м'яса виколупує, нахабно так ухміляється і підходить до солдата:

- Ну чо, солдат, стой!

Солдат подивився на нього і каже:

- Та ось...

Бл#дъ!.. Нажрався і стою!..

Олег Ляшко телефонує голові Білокуракинської РДА Іванюченку:

- Алло!.. Слава Україні! Це Олег Ляшко. А Іванюченка я можу почути?

- Пішов нах#й!

- Дякую. А коли повернеться?..

Всі матеріали в газеті, що публікуються, взяті із відкритих джерел мережі Internet із вказуванням авторства або джерела. Матеріали на сайт та спільноти в соц.мережах додаються користувачами. Адміністрація дозволяє розповсюджувати та вільно використовувати електронну версію газети «Білокуракинський портал». Реклама в газеті безкоштовна, за її зміст відповідає рекламидаць! Періодичність видання по мірі надходження матеріалів. Адміністрація не завжди поділяє точку зору автор